

Tota la Sagrera

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DE LA SAGRERA

NÚM. 187 • FEBRER 2021

Volem l'ampliació del CAP Sagrera
SANITAT 100%. PÚBLICA

#SalvemCAPLaSagrera

**Volem un
C.A.P. NOU
Ja!**

**LA SAGRERA NECESSITA UN NOU CAP
PER MILLORAR EL SERVEI SANITARI ALS SEUS VEÏNS**

FOTO: DENÍS MATAS

TECNOCASA

FRANCHISING NETWORK

VENDEMOS
UN PISO CADA
40 MINUTOS

VALORACIONES GRATUITAS
CON ASESORAMIENTO
INTEGRAL

CONFÍA EN EL VERDE

 TECNOCASA.ES

RED EN FRANQUICIA DE INTERMEDIARIOS INMOBILIARIOS.
CADA FRANQUICIADO ES UNA PERSONA JURÍDICA,
FINANCIERA Y LEGALMENTE INDEPENDIENTE DEL FRANQUICIADOR.
*10.500 COMPRAVENTAS INTERMEDIADAS EN 2018

FRANQUICIADO: Estudi Sagrera-Martí Molins, S.L.
C/Martí Molins, 39 - local / BARCELONA
Telf: 93 351 07 50 Mail: ba001@tecnocasa.es

FRANQUICIADO: Fines Balista S.L.
C/Biscaia, 341-343 - local / BARCELONA
Telf: 93 408 73 86 Mail: baal0@tecnocasa.es

PRÓXIMA APERTURA EN SANT MARTÍ
C/Cantabria, 39 - local / BARCELONA - 680 151 721

Edita:

Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera

Equip de redacció:

Agustí Carrillo, Jaume Matas, Oleguer Méndez, José Barbero i Antonio Ibáñez.

Redactors:

Jaume Matas, Josep Barbero, Laura Siles/Betevé, Jordi Vilagut, Sergi M. G., Jordi Aragonès, Jèssica Quesada/Comissió de Festes, Joan Pallarès, Quim Terré/Centre Documentació La Sagrera, Rosó Vicedo, CNL St Andreu, Equip Torre de la Sagrera, Elisabeth Ulibarri/ Centre Juvenil Garcilaso, Josep M. Gil, Jordi/Residència gent gran La Sagrera, Comissions de La Sagrera es Mou, Eulàlia Ribot/ Coral El Sagrer, Xavier Basiana, Nau Bostik, PhotoSagrera, Susanna Serra, Isaac Herrero, Club Patí Congrés, Agustí Carrillo.

Correcció:

Agustí Carrillo

Publicitat:

Francisco Jiménez · 686 041 302

Maquetació revista:

Denís Matas

Associació de Veïns de la Sagrera:

Casal de Barri Torre de la Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66
Barcelona 08027 - Tel. 93 408 13 34
avv.lasagrera@gmail.com

Blog de l'Associació

www.avvlasagrera.com
avv.lasagrera.bcn@gmail.com

e-mail revista Veïns de la Sagrera:

totalasagrera@gmail.com

Facebook:

Associació de veïns i veïnes de la Sagrera

Imprimeix:

Gramma Graf SCCL · Tel. 93 389 94 67
Dipòsit legal: b-19006-2012

La revista TOTA LA SAGRERA i l'AVV no es fan responsables del contingut de les informacions signades pels redactors, col·laboradors o particulars.

EDITORIAL N. 187

FEBRER 2021

“ L'ATENCIÓ PRIMÀRIA ÉS EL DISCURS POLÍTIC DE LES PROMESSES ETERNES QUE MAI ARRIBEN ”

Fa uns mesos van sortir a premsa la Generalitat i l'Ajuntament anunciant un acord per ampliar quatre Centres d'Atenció Primària (CAP) de la ciutat i fer-ne un de nou. Les ampliacions són les dels CAP Besòs, Fort Pienc, Gòtic i Raval Nord, mentre que el de nova construcció serà el del Congrés-Indians, al districte.

La notícia, però, ha suposat una nova decepció per al barri, ja que fa molt anys que demanem la construcció d'un nou CAP. La veritat és que ens va sobtar que entre les ampliacions anunciades no hi hagués la construcció del nou CAP La Sagrera, quan nosaltres portem més de cinc anys de reivindicació. I això no treu que estiguem contents per aquests altres barris.

Ara mateix **al CAP La Sagrera treballen un centenar de persones que necessiten al voltant d'uns 4.500 m2 per tenir un equipament “digne”**. Les mancances d'espai que pateix l'actual edifici s'han agreujat amb la pandèmia del coronavirus, la qual cosa ha fet evident que el CAP està totalment saturat. A més, tota aquesta situació té lloc en un barri que té un potencial de creixement demogràfic molt important, a mesura que es vagi acabant la nova estació de la Sagrera, per això **cal planificar un CAP per a les necessitats futures**.

En conseqüència, la sensació que tenim a l'Associació és que no hi haurà més novetats a curt termini. De fet, és molt probable que vagi per llarg, ja que primer de tot s'ha de trobar l'espai. Per fer-ho, des de l'**Associació hem proposat al ICS, Institut Català de la Salut, i a l'Ajuntament de Barcelona tres ubicacions**, entre les quals el terreny que està situat entre els carrers Gran de la Sagrera, Portugal i Monlau, a l'espai de la tan endarrerida tercera fase del Parc de la Pegaso.

Un altre seria el terreny situat entre els carrers Gran de la Sagrera i Berenguer de Palou, als baixos del programat edifici d'habitatge de protecció oficial de regim concertat. I per últim el terreny situat al passatge Bofarull, entre Gran de la Sagrera i el futur tram a construir de Josep Estivill, a la zona de la nova pista a tocar de la pista poliesportiva la Sagrera, i que ara mateix es troba en unes condicions inadequades per a la pràctica de l'esport i així, en aquest cas, es podria aprofitar per construir en paral·lel un nou poliesportiu, conjugariem salut i esport en un sol espai. **Aquesta ubicació seria ideal perquè queda entre els barris de Navas i de la Sagrera, que són als que ha de donar servei**.

El que volem són fets!

JAUME MATAS PEDRA | PRESIDENT AVV LA SAGRERA

Els nostres horaris d'atenció a les veïnes i veïns:
Dilluns, dimecres i divendres de 18:00 h a 20:00 h

Ens trobaràs:
Casal de Barri Torre de La Sagrera
Carrer Berenguer de Palou, 64-66-Barcelona 08027
Telèfon 93 408 13 34

Escriu-nos al correu:
avv.lasagrera@gmail.com

El nostre web:
www.avvlasagrera.com

AGRAÏMENTS

Des d'aquestes lletres vull agrair a totes les persones que m'han dedicat unes paraules en el número anterior d'aquesta revista: a Jaume Matas, Agustí Carrillo, Denís Matas (per la maquetació), a tota la Junta de l'Associació de Veïns/nes de la Sagrera, a les persones que considero amigues i que han dedicat un temps a dir el que pensen al respecte del guardó que se m'ha entregat, que no és més que un reconeixement a totes les persones que com jo (i d'altres més que jo mateix, però que són anònimes) lluitem pels nostres barris i la nostra ciutat. Aquestes persones que m'han dedicat unes paraules les posaré en ordre alfabètic per evitar suspicàcies: Xavier Basiana, Montse Benedí, Raimon Blasi, Antonio Fortes, Lucía Martín, Carme Miró, Gemma Mumbrú, Laia Ortiz, Quim Terré. També a Anna Feliu de BTV, i a la meva dona, M. Àngels Morales.

Com ja he dit, per a mi ha estat un guardó que m'ha fet il·lusió rebre, però també pel reconeixement que representa

a la feina de persones que lluitem per una societat i uns barris més justos, tal com vaig deixar escrit al llibre de l'Ajuntament el dia de l'entrega del guardó.

Moltes gràcies a tots, i com diu l'editorial del número de l'homenatge, "treballar per als altres té cabuda en la nostra societat" i sempre podem guanyar més benestar als nostres barris; a més, aquest temps dedicat a lluitar per una Sagrera millor i més justa, sempre ha sigut per a mi un temps d'aprenentatge, de consecució d'objectius i d'estar envoltat de persones amb les quals, de tant de temps d'estar treballant junts, ens hem convertit en amics.

Ha sigut un plaer, tots aquests anys han sigut una escola de la vida i des d'aquestes línies animo que més persones (també els joves) vinguin a l'Associació per treballar plegats i aconseguir tot allò que encara ens falta al barri. Jo continuaré fent-ho mentre la salut m'ho permeti; ja sabeu que als últims temps no m'ha acompanyat gaire, però continuo sent actiu a la Junta i al barri.

JOSEP BARBERO. JUNTA AVV

Centre Veterinari
La Sagrera

DE DILLUNS A DIVENDRES

Matins: 11:00 a 13:00 h

Tardes: 17:30 a 20:30 h

DISSABTES

Matí: 11:00 a 13:00 h

Avda. Meridiana, 262
08027 Barcelona
Telf. 93 351 84 57

Ara, som el

112

emergències

Truca'ns. Resposta immediata **24 h / 365 dies**

Ajuntament de
Barcelona

LA PLATAFORMA SALVEM CAP LA SAGRERA RECLAMA SOLUCIONS

Veïns i entitats de la Sagrera, així com els professionals del centre sanitari, proposen a l'ICS construir un equipament nou que dobli la superfície de l'actual.

Manifestació #SalvemCAPLaSagrera de l'any 2018

La plataforma Salvem CAP la Sagrera denuncia que el centre fa anys que ha quedat petit en relació amb el nombre de professionals que hi treballen i al nombre d'usuaris que atén. Afirmen que ja no es pot oferir una atenció adequada als usuaris, una situació que s'ha vist agreujada per la pandèmia. Segons Juanjo Sánchez, infermer del centre sanitari, hi ha espais que no es poden fer servir perquè no hi ha ventilació i no es poden garantir els circuits de circulació ni la distància de seguretat a les sales d'espera. Després de mesos de reunions amb la direcció del CAP la Sagrera han fet una proposta concreta a l'ICS per revertir la situació. La solució al problema d'espai, diuen, passa primer per ampliar urgentment el CAP actual i a mitjà termini construir-ne un de nou que dobli la superfície actual.

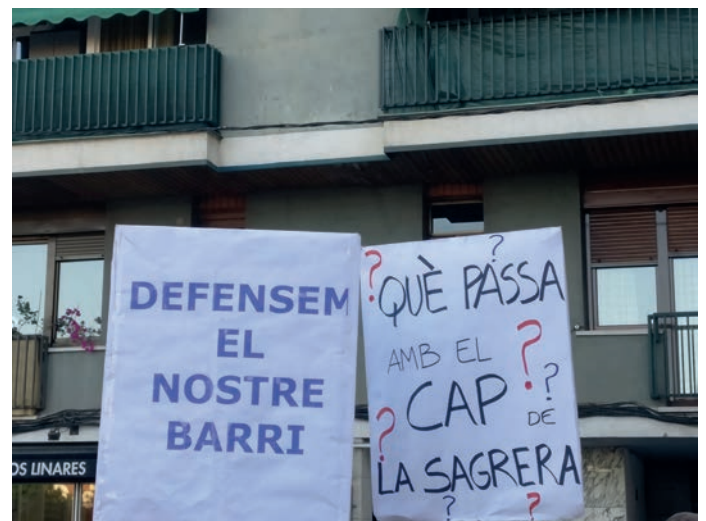
UN EQUIPAMENT AMB MÉS DE 30.000 USUARIS

El CAP la Sagrera està ubicat als baixos d'un bloc d'habitatges del carrer de Garcilaso, a tocar amb el carrer Gran de la Sagrera. L'equipament de dues plantes i de 2.000 m² és relativament nou, ja que es va construir fa uns 15 anys. Dona servei a una població d'unes 37.000 persones dels barris de Navas i de la Sagrera i hi treballen vora un centenar de professionals. Fa temps que la situació és insostenible. La direcció ha de fer autèntics "tetrís" per organitzar la distribució dels espais, segons diu l'infermer abans esmentat.

PRIMER AMPLIACIÓ I, A MITJÀ TERMINI, UN EDIFICI NOU

Segons els veïns, aquesta situació no és nova i el problema s'arrossega des de fa més de cinc anys. **"Ha arribat el moment d'actuar i de resoldre la situació. Com ja s'ha vist que el CAP no es pot ampliar, cal buscar altres solucions, com, per exemple, habilitar algun altre espai a prop del CAP actual per ampliar la superfície"**, diu Antonio Ibáñez, membre de l'Associació de Veïns la Sagrera.

"S'estima que la població a la Sagrera creixerà exponencialment els propers anys i hem calculat que necessitarem un centre nou de 4.000 m²" indica Àngels Torné, de la Plataforma del CAP la Sagrera. Aquesta plataforma fa mesos que treballa amb la direcció del CAP la Sagrera i ja han acordat una proposta que presentaran els propers dies a l'ICS. La proposta concreta dues possibles ubicacions, molt properes al CAP la Sagrera actual, per encabir l'equipament nou. La primera és l'espai situat entre el carrer Gran de la Sagrera i el carrer de Berenguer de Palou i que actualment és un pàrquing. Aquí s'ha de construir un edifici de pisos de protecció oficial de règim concertat i la plataforma creu que els baixos de 5.200 m² són un espai molt adequat per encabir-hi un CAP. L'altre emplaçament seria l'espai del passatge de Bofarull amb Josep Estivill, a tocar del carrer Gran de la Sagrera, que es va habilitar fa uns mesos com a espai esportiu provisional. Aquí s'hauria de construir un equipament de dues o tres plantes de com a mínim 4.500 m², en total.

ELS VEÏNS TREBALLEN AMB LA DIRECCIÓ DEL CAP

La plataforma Salvem CAP la Sagrera es va crear el 2018 arran de la decisió de l'ICS de traslladar durant els mesos d'estiu el servei de pediatria del centre als CAP Maragall i Casernes, segons l'ens per dificultats per trobar, en aquell moment, professionals per cobrir baixes i vacants. La plataforma té el suport de l'AV la Sagrera, les AMPA i AFA del barri, la Xarxa de Suport Mutu de la Sagrera i la direcció del CAP la Sagrera, amb qui es reuneixen un cop al mes per fer un seguiment de la situació.

LAURA SILES - BETEVÉ

A PEU DE CARRER

Observo en un correu que rebo d'aquesta respectable Associació que, al peu, hi apareix un logotip amb la següent llegenda: **"La Meridiana... ja és via urbana"**. Al logotip hi conflueixen dos arbres, un cotxe, tres adults, un nen, dos gossos, una persona amb mobilitat reduïda, una bicicleta i un ocell. Interpreto aquest missatge com un desig de voler celebrar que l'avinguda que continua dividint el nostre barri en dues parts ben diferenciades, i psicològicament ben distants, ha evolucionat i ha esdevingut més agradable. Però no trobo gaire, per no dir gens, afortunat aquest lema, perquè com a via urbana ja en fa dècades que la patim, i el que crec que hem d'aspirar és que sigui via pacífica, o més pacífica. Amb aquesta excusa m'ho he fet venir bé per posar de relleu la inexistència o deficient política municipal pel que fa a trànsit i via pública. Com a veí que es desplaça amb regularitat per aquesta avinguda, majoritàriament a peu, he vingut observant des de fa anys i panys, des que governava Maragall fins a la intervenció en la política local de Valls, un creixent seguit d'incoherències que demostra que a la Casa Gran els qui prenen les decisions no trepitgen el territori; funcionaris que, des de la comoditat de la poltrona i el despatx, adopten decisions arbitràries obviant les necessitats de la ciutadania i aliens als problemes que, amb les seves capricioses execucions, causen. Ja no vull ni pensar si algunes de les iniciatives que es duen a terme responen a interessos més foscos, però veient la proliferació de semàfors inútils al paisatge urbà o d'elements prescindibles se'm permetrà que alimenti molts dubtes sobre la noblesa d'alguns (ir)responsables de la funció pública.

LA TASCA QUE CORRESPONDRIA ALS TÈCNICS MUNICIPALS

Per als qui puguin pensar que és molt fàcil criticar i opinar, els diré que m'he pres la molèstia de fer la tasca que, en una societat avançada i mitjanament seriosa, correspondria als tècnics municipals. I és que, llibreta i cronòmetre en mà, m'he preocupat de recórrer l'avinguda Meridiana, des de Josep Estivill fins a Dublín, passejant pel cantó mar i pel cantó muntanya, per obtenir dades que permetin determinar si són infundades les sospites sobre una incoherent política de via pública.

Vagi per endavant que, tot i el rigor que he procurat esmerçar en aquest estudi, no és del tot científic. He volgut ser objectiu, però hi ha aspectes que reclamarien segurament una observació més estricta que, ja em permetreu, no m'he pogut permetre, com ara estudiar les diferents fases semafòriques en distintes franges horàries. Fer-ho entre les set i les vuit del vespre, en un dia fred en què a aquella franja de temps lliure hauria resultat més plaent quedar-se a casa, ja suposa haver invertit en aquesta missió més interès que el que segurament ha esmerçat qualsevol funcionari. Per mesurar l'amplada de les diferents vies no m'he servit del patró que hauria estat habitual, el metre, i m'he basat en una referència homogènia, com són els quadres dels passos de vianant pintats a la calçada i que, malgrat tot, considero que constitueixen una referència fiable.

CONCLUSIONS I OBSERVACIONS

Aquestes són les meves modestes conclusions i observacions i que vull compartir amb el veïnat:

- El vianant continua sent un secundari. Per molt que des del consistori s'entestin a fer-nos creure que la política que s'aplica s'orienta a donar prioritat a les persones, els vehicles segueixen tenint preferència. Les fases semafòriques estan condicionades a prioritzar el trànsit motoritzat (un terme enganyós actualment, perquè la irrupció de patinets elèctrics, bicicletes elèctriques i altres enginyers estrambòtics amb els quals és fàcil xocar avui dia fa difícil establir una classificació estricta i rigorosa) i si hi ha algun criteri que pugui explicar per què es prenen unes decisions i no altres a cada cruïlla es comprova que totes estan orientades a facilitar la circulació rodada, quan no al desig de justificar el malbaratament de recursos amb la instal·lació d'elements superflus que el consistori (i sobretot la butxaca dels contribuents) es podia haver estalviat.
- La principal prova d'aquesta primera conclusió la podem situar al pas de vianants de Pare Claret del cantó muntanya. Allí, els vianants han d'esperar més d'un minut per poder travessar. La fase en verd per poder-ho fer tot just dura 22 segons, als quals se'n hi afegeixen 4 més en què el semàfor

intermitent anuncia el canvi a vermell. L'amplada d'aquesta via és de 9 quadres.

- Paradoxalment, al carrer Garcilaso, al mateix cantó, amb la mateixa amplada els vianants disposen d'un minut i 12 segons per travessar. Per lògica, i atès que el trànsit rodat d'aquest carrer desemboca a la Meridiana, el semàfor verd per a les persones que van a peu coincideix amb els cotxes que circulen en el mateix sentit... cosa que no passa amb el carrer Pare Claret! Com tampoc no passa amb el carrer Josep Estivill, on en ambdós cantons els vianants estan obligats a esperar més estona per passar que temps tenen per travessar. Com tampoc no passa amb el carrer Concepción Arenal on, amb la mateixa amplada que a Pare Claret, tenen 29 segons per passar i 8 d'addicionals per espavilar mentre el verd es posa en intermitent.

- És curiós que, en canvi, a altres carrers que, a l'igual que aquests anteriors, són per abandonar la Meridiana, no es manté la mateixa política, la qual cosa demostra l'absoluta arbitrariedad dels (ir)responsables municipals. Si haguéssim de trobar un tret comú, aquest seria que són vies que, al contrari que les anteriors, presenten (en general, perquè hi ha excepcions que mereixen una atenció especial) un angle de gir superior per als cotxes. Seria el cas d'Espronceda, cantó mar, el de Garcilaso, cantó mar, Felip II cantó muntanya, Açores o Dublín.

- El cas del carrer Biscaia (d'acord, és territori de Navas, però il·lustra a la perfecció la incongruència en la política viària i el malbaratament de recursos) és una excepció a la regla anterior i resulta especialment paradoxal. Algun tècnic espavilat (potser esperonat per un comercial encara més espavilat i generós amb els agraïments) va decidir instal·lar-hi uns semàfors intermitents que afecten els vehicles a l'alçada del pas de vianants. Fins aquí es pot considerar raonable..., si no fos que, quan aquests s'activen, és del tot impossible que vingui cap vehicle perquè uns quants metres més enllà tenen vermell els qui podrien quedar afectats per aquesta obra de capsigranys.

- L'heterogeneïtat en el disseny de la Meridiana adquireix volada a Pare Claret, cantó mar, i especialment al carrer Olesa. A Pare Claret, a diferència de la cruïlla del mateix carrer però cantó muntanya, és on trobem l'únic punt on clarament queda definit que els vianants tenen preferència. Aquí el consistori va decidir obligar els cotxes a pujar a la vorera (mitjançant el corresponent gual) i fer adonar els conductors que aquell terreny és el propi de les persones que van a peu, la qual cosa els obliga a observar (o hauria) el màxim de respecte pels qui practiquen una de les activitats més antigues de la humanitat. Aquí l'ajuntament també ha ubicat els corresponents semàfors intermitents. El que s'esdevé a partir d'aquí, a la vorera de la Meridiana, ja és un desgavell del qual n'hem parlat i segur que ens hi veurem obligats a reincidir.

- El carrer Olesa presenta una singularitat excepcional. Com a via que desemboca a la Meridiana, als cotxes els afecta un semàfor que roman en vermell un minut i 6 segons. S'hi han d'afegir 43 segons en què el semàfor apareix en ambre intermitent. I aquí rau una qüestió gens menor i que algun dia, tan de bo m'equivoqui, acabarà en desgràcia: la majoria dels conductors (per no dir tots) no assimilen que allí no tenen preferència. La intermitència d'aquell semàfor els hauria d'alertar que en aquell pas (on no hi ha cap marca viària al terra i que homogeneïtza l'alçada de calçada i de vorera) els vianants tenen prioritat i ells estan obligats a cedir-los sempre (repeteixo: sempre) el pas. Quan està vermell, òbviament, no poden en absolut passar, però quan està en ambre intermitent poden fer-ho, sempre i quan no hi hagi cap veí que, circulant per la Meridiana, es disposi a travessar.

Faig un incís, arribat a aquest punt, per fer un parell de comentaris afegits. El primer, que la majoria de vianants tampoc no té clar que allí tenen absoluta preferència i, malgrat que no tenen cap semàfor que els afecti, s'aturen quan s'adonen que l'instal·lat per als cotxes, es troba en intermitència. El segon, que he tingut més d'un ensurt en aquest indret, perquè algun vehicle se m'ha llançat a sobre obviant els senyals semafòrics en diferents ocasions en què he volgut travessar. L'última va ser aquest mateix dia en què vaig fer aquest estudi. El més indignant de tot és que, en aquell moment, hi havia aturats al semàfor de la Meridiana, cantó muntanya, dos vehicles de la Guàrdia Urbana que van ser testimonis de l'acció. La seva reacció va ser nul·la, fins i tot quan me'ls vaig quedar mirant durant uns deu segons a l'espera d'alguna explicació.

- Si abans he esmentat el carrer Garcilaso cantó muntanya, vull també parlar del pas al cantó mar. Hi ha una diferència substancial de temps (22 segons) per travessar el mateix carrer per part dels vianants. Paradoxalment, n'hi ha 22 menys per travessar el tram que és un 50% més ampli. Quina és la raó? L'única possible és la prioritat del trànsit rodat, un cop més.

- No podíem acabar aquest reportatge sense referir-nos al que suposa travessar la Meridiana. No cal dir que l'amplada d'aquesta via és la més gran de tot el barri, i de llarg. Tanmateix, els vianants no disposen de tant de temps per anar d'una banda a l'altra del barri com per travessar la resta de carrers (a excepció de Pare Claret). El termini per fer-ho gira al voltant dels 45 segons, tot i que varia segons els punts. És a l'alçada d'Açores on ho podreu fer amb més tranquil·litat i a Felip II on haureu de revelar-vos més àgils. Així mateix, la intermitència del verd tampoc no és homogènia. Vaja, com la política municipal, posem per cas...

Jordi Vilagut, periodista, veí i observador de desgavells

“VIURE COM A VEÏNS, POSITIVAMENT MILLORA LA CONVIVÈNCIA”

Tot comença quan penses que el barri on portes vivint ja fa uns quants anys i que vas escollir per formar una família per la proximitat de serveis i les connexions i, sobretot, per les característiques que defineixen el barri de la Sagrera, com són la tranquil·litat, la seva gent, els seus comerços, les seves tradicions, festes i, en definitiva, tot això que caracteritza els seus veïns.

Mentre vius en aquest núvol de fantasia i fins que no et toca en primera persona, penses que hi ha coses que són pràcticament impossibles que et passin, com quan sents parlar d'una malaltia i penses, “Bah, a mi no em passarà”, i de cop i volta et veus immers sense voler-ho, perquè t'afecta directament a tu, a un familiar directe o al veí del costat.

Aquesta assimilació té a veure amb una sèrie d'actes delictius que fins aleshores, jo almenys, no recordava. Delictes com robatoris amb força i amb arma blanca a persones de totes les edats, robatoris a domicilis i a vehicles, agressions, vexacions... Bé, és cert que d'actes delictius sempre n'hi ha hagut i malauradament sempre n'hi haurà, però amb aquesta intensitat potser no tant. També és veritat que des que es van fer les fases de desescalada es van intensificar els delictes en un percentatge molt superior al mateix període de l'any passat.

Vista que la situació començava a ser preocupant i que la inseguretat anava creixent, a través de l'Associació de Veïns i Veïnes de La Sagrera vàrem començar a fer reunions de seguiment de seguretat i accions concretes per tal de poder pal·liar aquesta sensació d'inseguretat que es vivia al barri. Fins i tot les agències de notícies es van assabentar del creixement constant del problema d'inseguretat i per això van fer reportatges i notícies escrites en premsa digital i física.

La primera acció va ser involucrar les forces de seguretat, mitjançant el grup de Mossos destinat al nostre barri i que des del primer dia s'ha mostrat participatiu, ja que són conscients del problema; però el que és realment important és el suport i l'ajuda ciutadana per poder passar el màxim d'informació possible perquè puguin fer la seva feina de manera adequada i efectiva. Per això es va dotar al barri d'una major presència policial, amb el que ells denominen patrullatge de saturació, consistent en estar presencialment més sovint en aquells indrets que es podrien considerar “calents”. Es va intensificar la identificació d'aquelles persones que causaven sensació d'inseguretat als ciutadans i comerciants, i que, potser, estaven relacionats amb aquest increment de la delinqüència. Es van realitzar diferents detencions “in fraganti” o per mitjà de denúncia prèvia.

Paral·lelament, per la pressió veïnal al consistori i a la Regidoria de Sant Andreu, mitjançant l'increment de

queixes, instàncies, denúncies i totes aquelles eines que són a disposició de la ciutadania, el consistori es va fer conscient del problema i va destinar una persona encarregada del Servei de Gestió de conflictes d'Àmbit Social a l'espai Urbà, SGC., de l'Ajuntament de Barcelona, amb l'objectiu de fer treball de camp i elaborar un informe sobre la situació. Es va concloure que hi ha un seguit de grups que causen inseguretat a diferents punts calents del barri i, per tant, cal detectar quins són els motius pels quals cada dia es troben als mateixos llocs i què els motiva a dur a terme tant les accions incíviques com les d'inseguretat i possibles actes delictius.

Es va concloure també que hi ha gent de pas pel barri que són en gran part els causants dels delictes més greus que hem patit als últims mesos.

Altra de les accions que es va dur a terme és una comissió de convivència dinamitzada a través del director de Serveis a les Persones i al Territori del districte de Sant Andreu, amb reunions mensuals entre els diferents actors involucrats, com són les forces policials i de seguretat ciutadana (Guardia Urbana i Mossos d'Esquadra), Treballadors Socials, AVV de la Sagrera, associacions culturals del barri, altres associacions comercials i veïns/veïnes que col·laborem en les tasques, on es van proposar accions com la de conscienciar la resta de veïns per informar i denunciar el màxim possible d'incidents i portar a terme accions de seguretat preventiva.

La conclusió final és que tots fent força i amb coordinació de tots els agents involucrats, podem aconseguir que el barri sigui un lloc més segur on passejar a qualsevol hora sense tenir la sensació que ens pot passar a nosaltres o a la nostra família un fet desagradable o un mal tràngol per culpa d'uns pocs indesitjables. Està demostrat que amb interès de grup, s'és més eficient que amb interès personal per a acabar amb un problema.

El fet és que algunes actituds incíviques que es feien més que evidents en determinats llocs del barri avui dia ja no es duen a terme. Curiosament, ara que ja no hi són aquests indesitjables és precisament quan han baixat les denúncies i, sobretot, els casos de robatoris, i així la sensació de seguretat torna a estar a nivells millors que fins ara. Però no es pot abaixar la guàrdia, ja que malauradament es preveu un agreujament de la situació econòmica per culpa de la crisi sanitària de la pandèmia, la qual cosa pot provocar novament una onada de robatoris a persones, domicilis i vehicles que no desitgem, ni al nostre barri ni a cap lloc de la ciutat.

Sergi M. G., veí conscienciat

CASANOVA
Dream's
¡Déjate asesorar!
C/Gran de Sagrera 115
Tel. 93 351 39 33
Peluqueria
Maquillaje
Estilismo
Fotografía

**PERRUQUERIA
MAR-I-BEL**
Tel. 93 352 29 63
C/ Sant Antoni Ma Claret, 474, 1r 2a
08027 Barcelona

Montse Iniesta
PERRUQUERIA UNISEX
Vallès i Ribot, 54 · 08027 Barcelona
Tel. 934 080 280
Montse Iniesta Peluqueria

**Fes publicitat,
fes barri**

LES VARIETATS D'OLIVERES

A l'hort urbà de la Sagrera - La Ferroviària tenim dues oliveres arbequines que són d'Alforja (Baix Camp), on l'oli és molt bo. Us volem presentar les varietats d'oliveres, que poden ser:

ARBERQUINA: és resistent al fred i a les diferents classes de terres; produeix olives petites que es cullen a mitjans de novembre.

PIQUAL: produeix olives grans i allargades, prové de Jaén i es comença a collir al novembre.

VILALLONGA: similar a la piqua, té un rendiment del 22 al 25%.

CORNICABRA: es fa servir tant per produir oli com per produir olives verdes, i és la segona més cultivada. Es tracta d'oliveres centenàries.

MANZANILLA: és de maduració molt ràpida i es fa servir sobretot per produir olives verdes, per elaborar-les a l'estil "sevillà".

BLANQUETA: és molt semblant a l'arbequina i té un rendiment del 22 o 23%.

FARGA: amb producció irregular, tot i que és de les que comença a tenir fruits més aviat.

ARAGONESA o d'EMPELTRE: al novembre ja ha fructificat i es poden començar a collir-ne per fer olives negres o fer oli.

SEVILLANAS: els seus fruits destaquen per ser més grossos que la mitjana; les anomenades partides es maceren amb herbes aromàtiques i el seu sabor és amarg.

Jordi Aragonès

BANC DEL TEMPS DE LA SAGRERA

En la situació actual ens trobem que no podem fer cap mena d'activitat conjunta que comporti fer trobades per intercanviar experiències i poder aprendre uns dels altres.

Som en temps difícils i complicats, sobretot per a les persones grans, algunes acostumen a viure soles i això ho fa més difícil. Moltes tenien el costum de fer alguna activitat fora de casa o trobar-se amb altres persones en la mateixa situació per fer petar la xerrada, tot prenent un cafetó. Com ara tot això no es pot fer, encara se senten més soles.

Des del Banc del Temps animem als usuaris que disposin de temps, no cal massa, perquè s'ofereixin per dedicar-ho a aquestes persones, per exemple sortint a fer una passejada pel barri o simplement fer una trucada per telèfon per parlar una estoneta.

Convidem els usuaris que mitjançant l'aplicació "timeoverflow," o pel grup de WhatsApp, ofereixin aquests serveis de manera que les persones que ho necessitin ho puguin demanar.

No ens cansarem de recordar-vos que quan necessiteu algun servei consulteu primer si hi ha algú del BdT que n'ofereixi. A part de donar o rebre un servei, fem una mica més de barri i l'oportunitat de conèixer gent nova.

Podeu contactar amb el BdT per a qualsevol suggeriment, consulta o demanda al correu: bdt.lasagrera@gmail.com, us atendrem amb molt de gust.

Tenim moltes ganes que aquesta situació millori i poder oferir-vos un taller enfocat a ensenyar com s'utilitzen les plataformes de videoconferències, tan necessàries últimament.

Tots tenim alguna cosa per oferir i alguna cosa per demanar.

Secretaria BdT de La Sagrera

SITUACIÓ D'UN SOLAR PÚBLIC TANCAT I BARRAT PER ALS VEÏNS DE LA SAGRERA...

Aquest solar, situat al carrer Pont de Sant Martí 2-4, continuació del carrer Garcilaso, entre Gran de la Sagrera i Berenguer de Palou, es va cedir provisionalment com a hort al col·legi Mare de Déu dels Àngels mentre no s'urbanitzés la zona, i havia estat expropiat en el seu dia als seus propietaris per a una millora i un bé públics.

Ara veiem que s'estan fent les obres de reorganització i, tot reivindicant que aquest espai és públic, observem que tornen a tancar-lo per a ús públic i resta només per a ús de l'escola, malgrat que el terreny està qualificat d'equipament i que és un terreny sobre el qual, en negociacions anteriors amb l'Ajuntament, s'havia fet la proposta d'una permuta per una Escola Bressol a la

zona esportiva veïna del Pavelló Camp de la Ferro (una escola bressol de doble línia). En aquests moments, fent la reivindicació de l'espai, ens adonem de les mentides que s'estan dient des del Districte; no sabem ben bé quines negociacions han tingut amb l'escola, però aquest espai és públic i, si és que s'ha venut, hi hauria d'haver un contracte de compravenda que no hem vist mai. D'altra banda, si com diuen les llengües afins a tal barbaritat, va ser comprat per un preu simbòlic, això seria prevaricació. Estem convençuts que no hi ha tal contracte, simplement s'està regalant un espai públic a una entitat privada. Encara que vàrem acceptar que ho aprofitessin els nens del barri d'aquesta escola mentre no hi hagués pressupostos per fer l'obra, l'espai és públic i amb la nova urbanització s'ha de retornar al barri.

Estem cansats que en el Districte facin el que volen, sense consultar els veïns; a més, si aquest terreny és qualificat d'equipament, per fer zona verda o qualsevol altra cosa s'hauria de modificar el PGM i passar a exposició pública per poder presentar al·legacions. No ha sigut així, i mentrestant van fer la urbanització com volen, sense crear la comissió de seguiment d'obres ni res.

Ara, l'última informació que donen és que aquest espai pertany a una empresa privada que el cedeix a l'escola. Això no és així, l'empresa de què parlen era REGESA, empresa municipal que gestionava els terrenys de la reparcel·lació per part d'un govern que prometia transparència i participació ciutadana; d'això, en realitat, res de res. Allò va succeir en temps que el Sr. Ferran Julian era president de REGESA, després d'haver sigut regidor del Districte.

Els governants estan per servir al poble que els ha triat i no per fer el que els dona la gana i afavorir a qui volen, perjudicant el ciutadà, robant-li un terreny públic per donar-lo a una entitat privada. Nosaltres havíem fet la proposta de permuta del terreny per l'Escola Bressol i que aquest terreny quedés com a jardí envoltant la font de Can Gaig, però ni fan permuta ni jardí, i a sobre regalen el terreny. Esperem que aquest govern actual investigui i aclareixi tot aquest embolic i torni el terreny a l'ús públic.

Josep Barbero, membre de la junta de l'AVV de la Sagrera

La Sagrerina.com
Diari independent de la Sagrera

COMISSIÓ DE FESTES de la SAGRERA

AL 2021, FESTES POPULARS A LA SAGRERA?

Benvolgudes i benvolguts veïnes i veïns, semblava que aquesta situació milloraria, i ara veiem la llum molt petita al final del túnel... Tot i això, encara que sigui poc, alguna cosa anem fent.

Aquest any, Ses Majestats no han pogut fer una cavalcada ni han pogut recollir les cartes en mà, però, tant ells com els patges van fer un parell de vídeos per als infants, i no tan infants, per posar-s'hi en contacte i fer-se sentir més a prop. A més, van repartir algunes bústies per alguns comerços del barri per poder tirar les cartes, i on els patges van poder-les recollir. **Ni tan sols la COVID els para!!!**

El Carnaval, però, no ha tingut tan bona sort... i no se'ns ha ocorregut cap cosa per poder-lo celebrar. No obstant, una part de la Junta ens seguim reunint per parlar i donar-li voltes a les festes que venen.

Les Festes de Primavera, sembla que tampoc es podran celebrar aquest any, tot i que som més optimistes amb la Revetlla de Sant Joan. És difícil pensar a llarg termini, ja que les situacions canvien dia a dia, però això no ens fa tirar la tovallola; seguim endavant, cuidant-nos i desitjant tornar a la normalitat (tant com es pugui i el més aviat que es pugui).

La comissió de festes

Fa cent anys Barcelona vivia el pic culminant del pistolerisme, i de l'època resta la dita de quan mataven pels carrers. El juny de 1921 va ser terrible: quatre homes ben vestits ferien de bala l'alcalde, Antonio Martínez Domingo, disparant al seu cotxe, al carrer Jaume I.

El primer de mes havia començat amb la mort a trets de Ramon Gironès, quan anava a treballar a la fàbrica de vidres Tarrida, al carrer d'Andalusia; era l'encarregat i pertanyia al cercle carlí. A les vuit del vespre, al Bar Eléctrico, al carrer de Sants, un grup el va tirotejar, matant Maria Segura Bas, de 60 anys, que baixava del tramvia, i Pere Planellas Segarra, treballador del vidre, de 25, fent, a més, mitja dotzena de ferits, tots afiliats al Sindicat Únic.

Aquí, el 25 de juny de 1921, dissabte al matí, un dels propietaris de la bòvila Llobera y Crehuet, de la Sagrera, Martí Crehuet Sagués, solter i de 26 anys, soci de Pere Llobera, anava acompanyat per l'encarregat Joan Tuset Cañellas, de 39 anys, casat i domiciliat al carrer Bofarull (llavors també s'anomenava així al carrer Ciutat d'Elx), 24. Portaven el setmanal per a pagar els treballadors, unes mil pessetes, i van ser assaltats per tres individus a prop de l'actual carrer de Felip II amb Bofarull, passat el Torrent de la Guineu. Van ser amenaçats amb armes de foc i van haver de lliurar els diners, i un dels individus va atacar Tuset al cap amb una massa, sense motius aparents, mentre els altres engegaven trets contra les víctimes.

Una parella de Guàrdies Civils que era a la bòvila propera, en escoltar trets va acudir immediatament, i va detenir Pedro Vandellós Romero, que portava una pistola browning de

calibre 7,65 i que era buscat per haver col·locat una bomba a Sants i altra a passeig de Gràcia en la Diada del Sometent. L'agressor de Tuset va ser identificat immediatament com a José Folch Martínez.

La tardor de 1921 va ser detingut a Mataró en Folch, i el gener de 1922 es va detenir Enrique Esteve Valls com a presumpte tercer autor, però el Sr Crehuet no el va identificar en la roda de reconeixement, per la qual cosa va ser posat en llibertat, i encara al febrer de 1922 ho seria Ramón García Ubalda, sense tampoc cap implicació. Vandellós, capítol del sindicat, va ser detingut el maig de 1922 i en traslladar-lo se li aplicaria la llei de fugues; curiosament, per anar des de la caserna de Consell de Cent al Palau de Justícia van passar davant de la farinera La Esperanza, a La Sagrera, en direcció a La Verneda, punt on digueren que intentà fugir i fou mort.

El 16 de febrer de 1923 es feia la causa contra José Folch Martínez, solter, de 24 anys, sense antecedents, com autor de la mort de Tuset. Folch era del Sindicat Únic i amb en Pedro Vandellós Romero i un altre no identificat, armats de pistoles i barres de ferro, era acusat d'assaltar Martí Crehuet Sagués, robar el setmanal i matar Tuset. Crehuet també havia rebut els impactes dels atacants i alguns cops i lesions que no guariren fins al 14 d'agost següent.

En el judici, Folch ho va negar tot, afirmant que tota confessió havia estat obtinguda a la força, i va indicar que no coneixia Vandellós ni tan sols de vista. Es va absentar de la feina on treballava per por, quan els companys li van dir que la policia el buscava, i per això va marxar a Mataró; igualment va negar reconèixer l'espri de ferro amb què suposadament va atacar Tuset.

Crehuet, compareixent com a testimoni, si abans havia identificat clarament Folch, ara es contradia. Indicava que la seva primera identificació era per veure si Folch confessava obertament, però ara en tenia certs dubtes. El fiscal va mantenir les acusacions basant-se en el fet que la identificació de Folch va ser feta en el primer moment; argumentaria també que l'atemptat havia tingut lloc en els pitjors moments de la violència a Barcelona.

La defensa, a càrrec de Serrano Batanero, insistí en les accions policials, les contradiccions de Crehuet i la mort de Vandellós. L'informe pericial incidia en les contradiccions del testimoni principal i invocava la imparcialitat del jurat, el qual es va retirar a deliberar i va declarar la inculpatibilitat de Folch, que va quedar absolt per la sala i en llibertat.

A Martí Crehuet el veurem assenyalat en demandes dels seus obrers, i el 1933 serà detingut per amenaces amb arma de foc contra un deutor. Passada la guerra, el 1941, ho serà per defraudador de la Companyia Elèctrica, i va morir el 1954.

JOAN PALLARÈS-PERSONAT

ENTRA AL MERCAT DE FELIP II

Segurament no hi ha dos d'iguals, però les estadístiques tendeixen a agrupar, a unir representativament, així, i per majoria, les persones que vivim a La Sagrera, segons el darrer cens de l'Ajuntament de Barcelona, tindríem com a holotip sagrerenc **una dona, d'uns quaranta cinc anys, nascuda a la ciutat, amb estudis superiors i més de quinze anys residint a La Sagrera** (Holotip: exemplar utilitzat o designat com a model d'una espècie).

Les dades, que des de començaments de l'any passat no hauran variat massa, ens diuen que La Sagrera té una superfície d'un quilòmetre quadrat —el nostre Quilòmetre Sagrat— el doble exactament que l'estat més petit del món, el Vaticà, però aquí vivim 29.400 ànimes amb els seus cossos, 13.764 són homes (46,6%) i 15.636 són dones (53,2%) gairebé dues mil dones més que homes.

Sobre les edats, hi ha una tendència general a incrementar la franja dels majors de cinquanta anys, però el gruix dels de 40 a 44 és el que predomina, amb 5.166 persones en aquesta edat, i una població molt semblant entre els 35 i els 50 anys. La majoria d'ells són gent que viu en companyia, en família, però en canvi la que majorment viu sola és la major de 65 anys, que en un 22% està totalment sola. Sobre els més grans d'edat, en començar l'any hi havia una dotzena de persones centenàries en tot el barri.

Aclaparadorament, més de la meitat dels sagrerencs ha nascut a la ciutat de Barcelona 14.770 (50'2%), molts al propi barri; només 1.902 (6,5%) ha nascut a pobles de Catalunya i 6.150 (20'9%) a localitats de la resta de l'estat espanyol. Aquests últims superats pels 6.578 (22,4%) nascuts arreu del món, dels quals, en canvi, només 4.226 tenen nacionalitat estrangera. D'aquests la majoria, 467, són xinesos i, més o menys, la meitat d'aquesta xifra són peruans i italians, tot i que part d'aquests italians són de procedència argentina o llatinoamericana, amb ascendència italiana que reclamen com a nacionalitat comunitària europea a efectes administratius.

El nivell de formació del veïnatge de la Sagrera és bastant alt, igual o superior a moltes zones de la ciutat, ja que només 622 veïns o veïnes (2,4%) es declaren sense estudis, mentre que 4.715 (18,4%) tenen estudis, des de primaris fins a EGB; 6.465 (25,4%) diuen haver arribat al batxiller, ser graduats o obtingut cicles formatius professionals; però, en canvi, el 52'5% declaren tenir estudis superiors o universitaris: 6.955 (27,4%) i 6.451 (25,1%) respectivament.

Potser la construcció de nous habitatges a la zona de la futura estació farà canviar la tendència, però avui hi ha 1.616 persones que són noves al barri, arribades en el darrer any; 5.405 que hi porten menys de cinc anys; 5.835 entre els cinc i els quinze, i la majoria, 16.537 (el 56'5%), porta a La Sagrera més de quinze anys. Malgrat no tenir estadístiques, ens podem atrevir a dir que bona part d'aquest últim percentatge és gent de la Sagrera de tota la vida.

Sobre l'atur és molt difícil donar xifres en les circumstàncies actuals, però abans de la pandèmia s'estimaven en un miler i mig els aturats; avui no ens atrevim, ara per ara, a estimar-lo. En un altre indicador econòmic, sí que, aproximadament, ens atrevim a dir que en el quilòmetre quadrat sagrerenc hi ha més de dotze mil vehicles, dels quals a prop de tres mil són motocicletes i uns nou mil tres-cents automòbils de tota mena, des de vehicles comercials a turismes, però en una immensa majoria d'automòbils d'ús particular. Si tots plegats els poséssim en fila, la cua podria anar des de la plaça Masadas fins més enllà de Mataró; en canvi, el nombre d'autobusos urbans que passa en un sol dia laborable pel carrer Gran de la Sagrera, oblidant la resta de transports del barri, siguin busos que circulen per altres vials, metro o tren, té capacitat d'aforament suficient per transportar en un sol dia a tots els veïns de La Sagrera, els gairebé trenta mil que esmentaven en començar.

Joan Pallarès-Personat
Original de l'article aparegut al diari Andreuenc el passat 6 de desembre.

Coral
MAR DE TAPAS
C/ Sant Antoni M^o Claret, 393
08027 Barcelona
T. 933 492 167

FARMACIA SUSANA SERRA

Troba'ns al c. **Pacífic, 61** de Sagrera,
de **dilluns a divendres de 9h a 14h** i de **16h a 20.30h** i
els **dissabtes de 9h a 14h.**

La teva salut és tan important per tu, com per nosaltres

Tl. 933 409 520 · farmaciaserrasimon@cofb.net
f FarmaciaSusanaSerra · i Farmacia Susana Serra

El 31 de desembre de 1934 les portades dels diaris esportius es feien ressò de l'homenatge organitzat pel Comitè Regional de Catalunya de la Unió Velocípede Espanyola, on es va atorgar una medalla d'or a **Marià Cañardo** com a campió de Catalunya de ciclisme, i una altra a **Jaume Cantí**, com a campió de Catalunya en la categoria de veterans.

Homenatge a Marià Cañardo (esquerra) i Jaume Cantí (dreta). Fotografia publicada a El Mundo Deportivo el 31 de desembre de 1934 amb motiu de l'homenatge a ambdós ciclistes pels Campionats de Catalunya que varen conquerir (Malgrat la seva baixa qualitat la publiquem pel seu interès).

En Marià Cañardo és conegut per la seva trajectòria, on destaquen 7 edicions de la Volta a Catalunya, 4 campionats d'Espanya i victòries en etapes de la Vuelta a España i al Tour de França. Però, **qui era i què sabem d'en Jaume Cantí?**, un ciclista que, a l'acte esmentat, va manifestar la seva satisfacció per ser homenatjat al costat de qui va veure néixer com a ciclista i de qui era una mena de director espiritual?

Jaume Cantí Vivó va néixer a casa seva, al carrer Monlau, el 7 de març de 1902, i va destacar com a ciclista aficionat. Al seu costat va començar a córrer en Marià Cañardo que s'havia traslladat des d'on vivia, a Larrés (Osca), fins a Barcelona, a casa d'una germana gran que tenia a la Sagrera.

Cañardo, per altra banda, es posà a treballar en una fusteria del barri i, possiblement, empès per la seva afició al ciclisme i per les nombroses entitats ciclistes que hi havia a la Sagrera, va començar a córrer competicions amb una bicicleta que li va regalar un tiet. De fet, en les primeres curses que va participar, ho va fer com a "corredor de la Sagrera".

Mentre la trajectòria d'en Cañardo el va dur a ser professional i a conquerir un extraordinari palmarès, en **Jaume Cantí** va seguir com a aficionat, destacant en totes les curses que participava per **la seva lluita i combativitat, atacant sempre que podia, no exempt de mala sort** en forma de caigudes o avaries mecàniques. Així, a les cròniques de l'època, es troben continuades referències a aquesta actitud, i gairebé sempre se l'identificava com **el corredor de la Sagrera**: "Un noi de la Sagrera tot entusiasme i voluntat", "L'animós corredor de la Sagrera", "L'impertèrrit ciclista de la Sagrera", "L'heroi de la Sa-

grera", "El routier sagrerenc" o "El simpàtic noi de la Sagrera". En Cantí assolí el tercer lloc de la Copa Lázaro López com un **"campió de la Sagrera"**.

A les curses en què participava deixava l'empremta d'aquesta manera de fer i del barri on havia nascut. Va guanyar curses locals i socials, com la **Copa Lázaro Lopez** el 1923 i, quan ja era considerat com a veterà, guanyà tres vegades el Campionat de Catalunya als anys 1931, 1932 i 1934, destacant especialment a la segona d'elles, corrent per una carretera en estat deplorable a causa de les fortes pluges caigudes el dia abans. També va participar en alguna edició de la Volta a Catalunya.

Retrat d'en Jaume Cantí. Fotografia cedida per la família del ciclista.

Quan es va retirar va seguir vinculat al ciclisme, especialment a la **Volta Ciclista a Catalunya**, de la qual fou molts anys comissari oficial de la Unió Esportiva de Sants, entitat organitzadora d'aquest esdeveniment. De fet, un 13 de setembre del 1978, quan el venien a buscar a casa seva per anar a seguir la Volta, ja no s'hi va poder incorporar, ja que havia mort sobtadament aquella nit als 76 anys.

Acabem reproduint una crònica de la Volta a Catalunya del 1933, titulada **"Algo sobre los héroes ignorados"** que reflecteix el seu esperit: "el simpático muchacho de la Sagrera se defendió como un héroe y haciendo honor al ciclismo atacó cuando pudo, pero pinchazos en los neumáticos y averías en la máquina truncan todas sus ilusiones, precisamente un hombre que salió a recorrer la Volta a Catalunya, con todas sus ilusiones. El honor de Cantí no sufrió mácula, cúlpese a la "guigne"**(1)** de su retirada".

(1) Expressió en francès, "avoir la guigne", que vol dir tenir mala sort.

UN ANY MÉS LA MÀGIA DELS REIS D'ORIENT HA TORNAT A SER PRESENT A LA SAGRERA.

AQUEST ANY TAN ESPECIAL PER LA SEVA COMPLEXITAT, EL BARRI HA RESPONST AMB ESCREIX. GRÀCIES A TOT EL VEÏNAT, SOU FANTÀSTICS !!!

Malauradament, la campanya ha hagut de canviar el sistema de repartiment, ja que els Reis no han pogut anar a les cases a portar als infants les joguines, ni tampoc han pogut venir al Casal a recollir-les de mans dels Reis directament. Això ha comportat que enguany no han pogut col·laborar en aquesta tasca els joves del Casal i de l'Esplai, com ho feien sempre. Esperem poder comptar amb ells l'any vinent.

S'han atès més del doble de famílies que l'any passat. Han estat 113 famílies i 161 infants d'edats entre 0 i 10 anys. També s'ha fet un detall als infants d'11 i 12 anys amb germans petits. En total uns 700 articles, entre joguines, llibres, detalls i llaminadures.

Tot s'ha fet seguint els protocols de prevenció establerts, respectant en tot moment el nombre de persones per grup, ventilació, etc. Volem agrair la tasca de les voluntàries que han

estat ajudant a fer que les joguines arribessin als infants ben classificades i ben embolicades.

Són molts els agraïments que hem de fer, a més a més de a les voluntàries:

- Evidentment, en primer lloc, a totes les persones que han portat joguines o han fet aportacions econòmiques.
- A les 23 botigues del barri que, com cada any, accepten posar als seus taulells una guardiola per recaptar diners. Ha estat tot un èxit.
- Agraïment especial a l'associació La Sagrera es Mou i la Penya Barcelonista, per les seves aportacions econòmiques que han estat molt generoses.
- A la col·laboració de la Maria, una de les professores de l'escola MONLAU, que amb el seu entusiasme i voluntat, promou una campanya particular dins de l'escola, engrescant els alumnes de 4rt. D'ESO a gestionar-ho, fent difusió i recollida a totes les classes de l'escola. Es van aconseguir moltes joguines que, ells/elles mateixos/es, van portar al Casal.
- A l'associació IL·LUSIONS SOLIDÀRIES de Caldes d'Estac, que van fer una donació important de joguines.
- A TRAMA TÈCNIC que, com cada any, ens fa les tasques de copisteria de franc, per fer la difusió de la Campanya.
- A la col·laboració, de l'Àngel Martínez del Casal Parroquial, que sempre està disposat a proporcionar i ajudar en tot allò que ens faci falta. Sense ell no seria tan fàcil.

Equip coordinador de la campanya

Aurora, Emebet, Eulàlia, Estíbaliz i Rosó

Supervisa: Jèssica

SENSE RASTRILLO

Cada any, coincidint amb les festes de Carnaval, es feia un "rastrillo" per vendre, a un preu simbòlic, les joguines que ens arriben que no són noves.

La filosofia de la Campanya de Reis sempre ha estat recollir joguines NOVES, així i tot sempre n'arriben que no ho són. Com no ens agrada llençar coses que encara són útils, els volem donar una segona vida i aquest és l'objectiu.

La recaptació es dona íntegrament a l'associació **MIRADAS QUE HABLAN**, per a la investigació de la malaltia **duplicació mecp2**, que pateix l'Aitor, un dels fills d'una família del barri.

Malauradament, enguany no es podrà fer, almenys en les dates de sempre. Segons com evolucioni tot, es pot planificar fer-ho més endavant. Mantenim l'esperança que l'any vinent es pugui tornar a fer.

Equip campanya Reis

Informa't

No et perdis res del que passa a Sant Andreu

Estigues al dia dels òrgans de participació i de govern

Descobreix tot el que t'ofereix el Districte

**Subscriu-te al butlletí del Districte de Sant Andreu
des de la nostra web:**

barcelona.cat/santandreu

Segueix-nos a les xarxes socials

 @bcn_StAndreu

 DistricteSantAndreu

 Districte de Sant Andreu

**Districte de
Sant Andreu**

**Ajuntament de
Barcelona**

UN NOU WEB ACCESSIBLE I TRANSPARENT

La Torre de La Sagrera té nou web, una eina feta a foc lent per poder transmetre tot el que es cou dins de la Torre. Després de mesos de treball col·laboratiu entre totes les entitats que formen part de la Torre, hem aconseguit un lloc on plasmar tota la programació que fem: tallers, activitats i, a la vegada, un canal d'informació al barri i a la ciutat on difondre el model de gestió i tot allò que ens defineix i ens caracteritza.

La Torre de La Sagrera és un equipament municipal de gestió ciutadana. Això vol dir que la titularitat és de l'Ajuntament, però la gestió, a diferència d'altres equipaments gestionats per empreses, recau en el veïnat. La Federació Torre de La Sagrera, formada per 7 entitats del barri (Associació de Veïns i Veïnes de La Sagrera; Drac, Diablers i Gegants de La Sagrera; Agrupament Escolta i Guia Pau Casals - Minyons Escoltes i Guies de Catalunya; Associació Cultural i Recreativa Juguem; Associació Cultural i Gastronòmica Esquenes platejades; Associació Social Andròmines; Associació Juvenil La Sagrera Alternativa) és qui s'encarrega de tenir-ne cura i qui té la responsabilitat final d'administrar els recursos a través de mecanismes de participació veïnal i transparència. La participació està oberta a tot el veïnat, qui, a través de les comissions de treball, pot implicar-se i fer propostes.

Actualment comptem amb 5 comissions: **Festivitats i Tradicions, Sostenibilitat, Infància i família, Història i Patrimoni, i Programació.**

Durant el mes de gener s'ha celebrat La quinzena de les comissions, unes setmanes en què s'han reunit totes per fer un repàs dels projectes que tenim entre mans i aportar idees i propostes de cara a la programació dels pròxims mesos.

Al llarg d'aquesta quinzena, han participat una vintena de veïns i veïnes, algunes professionals en diferents àmbits, i d'altres amb ganes de col·laborar i construir un espai que fomenti un barri més cohesionat, que posi en valor la seva història, un model sostenible de societat on els infants i les famílies tinguin el seu espai i la cultura popular faci de transmissora d'aquests valors.

Si encara no heu visitat el nostre web, us animem a fer-ho i a aportar-nos els vostres suggeriments! A l'apartat de transparència trobareu les actes de cada comissió per tal de fer accessible la informació i la participació.

Si teniu ganes d'implicar-vos, amb alguna idea, proposta o simplement per fer barri, no dubteu en contactar amb nosaltres!

Equip de gestió de la Torre de la Sagrera

APRENDRE CATALÀ EN TEMPS DE PANDÈMIA

Després que al març de l'any passat es va decretar l'estat d'alarma i vam haver de suspendre les classes presencials, l'activitat d'ensenyament del Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) ha continuat, però condicionada per les restriccions sanitàries que s'han anat decretant arran de les successives onades de la pandèmia.

Durant tot aquest temps, els professionals del CPNL han fet un gran esforç per continuar l'activitat en els cursos ja començats i per buscar nous formats que permetin continuar l'ensenyament de la llengua adaptant-se a les noves circumstàncies, sense posar en risc la salut d'alumnes ni professors.

Aquest mes de gener, les inscripcions ja s'han fet exclusivament en línia, amb el suport d'un sistema d'atenció renovat. Unes 19.800 persones s'han inscrit als cursos, que ara s'imparteixen en tres formats: en línia (amb aprenentatge autònom i tutoria), virtual (amb sessions exclusivament telemàtiques) i semivirtual (amb un 50% d'aprenentatge autònom i 50% de sessions telemàtiques). D'aquestes inscripcions, el 70 % són d'alumnes dels nivells inicial i bàsic, en què poden aprendre a comunicar-se en català en les activitats quotidianes. La resta

són inscripcions als nivells elemental, intermedi, suficiència i superior, que permeten ampliar i millorar progressivament les habilitats comunicatives orals i escrites en llengua catalana.

L'oferta de cursos, amb un pes molt més important en els nivells inicial i bàsic, respon a la necessitat d'atendre en primera instància els usuaris amb més dificultats per comunicar-se en català, sobretot en moments difícils com la crisi econòmica provocada per la pandèmia, perquè som conscients que poder comunicar-se també en català pot ajudar a obrir portes al món laboral i a la participació social.

A més, per completar aquest aprenentatge bàsic amb la pràctica i així guanyar més fluïdesa i seguretat, el CPNL proposa el **programa de Voluntariat per la llengua**, que en format virtual s'adapta a la situació de pandèmia. Les persones catalanoparlants que tinguin una estona a la setmana per conversar amb una persona que vol practicar el català poden participar en el programa inscrivint-se a <https://www.vxl.cat/>

Equip CNL de Sant Andreu

L'ESPÀI JOVE GARCILASO, MÉS ENLLÀ DEL 2020

La pandèmia a l'Espai Jove Garcilaso, com a tot i com a tots, també li ha passat per damunt atropellant projectes, programacions, experiències i vivències.

Però l'Espai Jove està fet d'un material bo i mal·leable, la seva estructura interna de feina amb els joves s'adapta i es transforma sota la força de les pressions externes amb rapidesa i efectivitat. Els seus professionals, que tenen una gran creativitat, han tingut la capacitat de resposta necessària davant de les circumstàncies per a poder avançar amb els projectes i mantenir un caliu amb els joves assidus de l'espai, els quals fàcilment se'ls podien haver escapat de les mans.

Els professionals del centre i els joves han sabut crear entre ells relacions de treball conjunt, afectes fets d'experiències sumades que fan que s'apreciïn i tinguin ganes de trobar-se, i són aquestes relacions i aquests afectes els que permeten que es puguin dur a terme projectes i propostes, fins i tot en circumstàncies tan adverses com les actuals, que acompanyen

els joves en el seu camí cap a un creixement saludable i cap a una vida adulta autònoma i satisfactòria.

L'Espai Jove ha obert canals per a escoltar i acompanyar els joves, us recomano especialment que indagueu al nostre **instagram**, on trobareu un munt de propostes d'activitats, música feta per ells mateixos i la sèrie documental "**Des de casa**" que els joves van gravar en temps de confinament domiciliari i on van deixar constància de les seves experiències personals.

A dia d'avui, malgrat el tancament al qual tornem a estar sotmesos, (gran part de la nostra activitat habitual ara mateix no es pot dur a terme), els joves i els professionals troben la manera d'aconseguir espais, a voltes són virtuals, i amb sort, presencials. Si bé no podem obrir els espais relacionals, si hem après a adaptar la programació al format "en línia" i a desenvolupar petites activitats culturals permeses a dins del centre que ofereixen puntualment un petit espai controlat i segur, són activitats pensades perquè els joves puguin continuar creixent amb les experiències que els professionals de l'Espai Jove els poden oferir.

No dubto que aquesta experiència, que és tan dura per a l'Espai Jove, com ho està sent per a tots els espais de relació social de la ciutat, acabarà fent que Garcilaso sigui més fort, més resistent i encara més resiliència, farà que augmenti la seva capacitat de resposta davant de les adversitats i aprendrà a obrir més encara les finestres d'oportunitats que se li presentin per a poder continuar acompanyant els joves en el seu trajecte cap a la vida adulta.

Elisabeth Ulibarri,
en nom de l'equip de l'Espai Jove Garcilaso

VOLUNTÀRIES... EN FEMENÍ?

Si heu llegit l'article de la Campanya de Juguines, haureu vist que es parla de voluntàries (en femení) i no és perquè s'hagi fet servir un genèric, és perquè tot eren dones. I jo em pregunto per què?

La majoria de les dones eren d'entre 40 i 65 anys, la majoria dins del mercat laboral, amb horaris de treball, i amb responsabilitats familiars. La crida es va fer per les xarxes, sense especificar sexe, i només hi van respondre dones.

Pot ser que els homes pensessin que estava enfocada a dones?, o que era una tasca molt femenina? Pensava que avui en dia, segle XXI, any 2021, ja ningú pensa ni en femení ni en masculí simplement en persones.

Sempre estem reclamant la paritat en tot, en política, en el sector laboral, professions especialitzades, etc., però sempre que s'utilitza la paraula "paritat", en el fons, és per reclamar més presència femenina i no ens adonem quan no existeix aquesta "paritat" en detriment del sexe masculí. Trobem a faltar aquesta paritat dins del sector del voluntariat en general, però a la Campanya de Juguines no existeix.

HOMES!, us hem trobat a faltar, l'any vinent us hi esperem! Teniu l'ocasió de demostrar que sou iguals que nosaltres, les dones, i a vegades, fins i tot podeu ser millors, només ho heu d'intentar. De bon rotllo, eh?

R. Vicedo

PLAQUES FOTOVOLTAIQUES A LA SAGRERA? QUAN LES VEUREM DE MANERA HABITUAL?

Hola a tothom. Segurament t'has plantejat més d'una vegada com pots contribuir a frenar l'emergència climàtica, a fer que el nostre planeta sigui molt més sostenible. O també et consideres una persona conscienciada pels temes mediambientals, que separe els teus residus portant-los al contenidor adequat, amb el convenciment que el millor residu és el que no existeix, el que no produïm.

Ara pots fer un pas més, pots produir i consumir energia 100 % renovable procedent de panells solars situats a terrats o teulades dels nostres blocs d'habitatges o cases particulars. Prou d'envair més paratges naturals del món rural o dedicats als cultius.

Sí, ara, des del nostre entorn més proper podem donar una empenta a la transformació del model energètic actual. Com? Autoproduint energia per al propi consum, també abocant l'excedent a la xarxa pública.

Aquest és un important pas cap a la descentralització de la producció energètica i l'apropament de les fonts de generació als llocs de consum, així com la seva democratització, deslliurant-nos cada cop més del monopoli elèctric i, alhora, promovent la participació de la ciutadania.

Ara la normativa estatal, i també la municipal en el cas de Barcelona, faciliten el procés d'instal·lació. Hi ha diferents alternatives al mercat, centrades totes elles en l'autoproducció d'energia renovable.

Per posar un cas, i a títol divulgatiu, la cooperativa sense ànim de lucre SomEnergia és una comercialitzadora d'energia

100% renovable que alhora promou l'autoproducció descentralitzada. Si bé és un procés relativament senzill, es requereix professionalitat i eficiència. Per això impulsa, a través dels seus grups locals, la trobada de persones motivades, i també de finques comunitàries o petit comerç, per tal de dur a bon port el procés d'instal·lació. Segons s'explica al seu blog, (**blog.somenergia.coop**) el procés comença quan les persones interessades manifesten la seva predisposició a participar i es comprova la idoneïtat dels llocs (terrats o teulades). Un cop s'arriba a una massa crítica es busquen les companyies instal·ladores més adequades així com el material que compleixi uns estàndards de qualitat, eficiència i preus assequibles. Es tracta d'agrupar la demanda per a una compra col·lectiva.

L'èxit aconseguit en experiències d'altres grups de persones que ja s'han interessat n'és garantia d'assoliment de l'objectiu de produir energia elèctrica a partir del sol.

Ara ja comences a entreveure la possibilitat de fer realitat aquest desig que potser fa temps que estàs rumiant. Parla-ho amb altres persones de la teva escala, mira de fer pinya, pren la iniciativa !! Les teves ànsies de contribuir a fer un planeta més sostenible i humà poden tenir una concreció pràctica.

Que l'energia elèctrica deixi de ser objecte de lucre i esdevingui un dret universal per a tothom.

Josep Maria Gil Martínez.

Vocal de la Junta en temes d'Arxiu i Memòria

Farmàcia
Anna Lloberas

Horari:
De dilluns a divendres
8.30h a 21h
Dissabtes de 9h a 14h

CI Hondures, 65
08027 Barcelona
telèfon 933 499 070

espai verd

Producte fresc, natural, pagès,
proximitat i Km 0

Josep Estivill, 33-35
08027 BCN
Tel. 932 77 97 54
espaiverd2015@gmail.com

Ruiz Rodriguez s.e.p.

Obert de 9 a 21 hores
c/ Ciutat d'Elx 11
08027
Tel. i Fax. 933 497 840

Bareche
Creadors pastissers

C/Sant Antoni M^oClaret,484
(Cantonada C/Hondures)

Compra - Venda - Lloguer - Gestió patrimonial

Necessitem pisos de 3 i 4 dormitoris per cobrir 74 demandes.

Garantia de venda i lloguer.

Borriana, 1-13, entr. 1º, esc. B 08030 Barcelona (cantonada Gran de Sant Andreu, 92 - Fabra i Puig)

Tel. 93 346 72 11 • Mob. 682 091 209 • Fax 93 274 01 97

info@fincas-sanandres.com • **www.fincas-sanandres.com**

Què fem?

Ensenyem als petits a patinar i a jugar a hoquei en clau de lleure però també esforçant-se.

Necessitem material?

Només heu de portar la roba d'esport, tota la resta de material per iniciar-vos us el deixarem al Club.

No serà molt petit?

L'edat habitual en que convé iniciar-se a patinar és de 4 anys.

Quí està per ells?

Inicialment fins que s'aguanten dempeus un sol monitor, i després un rati aproximat d'un monitor per 8 nens.

Juguen partits o participen a campionats?

És una etapa d'introducció i no es competeix, però podran participar a trofeus amistosos i exhibicions si els hi ve de gust.

ASSOCIACIÓ
LA SAGRERA ES MOU

**Els 2 primers mesos
GRATUITS!**

ESCOLA CLUB PATÍ CONGRÉS

**60 ANYS
1959 - 2019**

Amb el suport de
Ajuntament de Barcelona

PATINATGE ARTÍSTIC

Contacte: Rubén Reyes
Telèfon: 655 97 86 92

cpccpatinatge@gmail.com
/cpcongrespatinatge
www.cpcongres-patinatge

HOQUEI PATINS

Contacte: Víctor Cruz / Marta Montoya
Telèfon: 666 73 13 00 / 601 06 47 65

hoqueibasepcongres@gmail.com
/Club-Patí-Congrés
http://cpcongres-hoquei.cat/

93 274.03.03

Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a

- Al vostre servei a **SANT ANDREU i LA SAGRERA** •
- Gestió eficaç i amb transparència •
- Tracte personalitzat •

Cerquem CASES i PISOS per als nostres clients

L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

KUBALA!!! ANÈCDOTES HISTÒRIQUES DEL FUTBOL

Crida la gent al camp de Les Corts: Kubala! Kubala! Sí, era el mes de juny de 1950 quan havia estat fitxat pel Futbol Club Barcelona, durant la presidència d'Agustí Montal i Galobart, per consell de Pep Samitier i del que seria entrenador del club. Ladislav (László en hongarès o Ladislav en eslovac) Kubala va néixer a Budapest, capital d'Hongria el 10 de juny de 1927, fill d'un membre de la minoria eslovaca i una mare amb diversos orígens centreeuropeus (polonesos, eslovacs i hongaresos), per tant cosmopolita des del seu naixement. Va morir a Barcelona el 17 de maig de 2002 i està enterrat a costat del seu estimat Camp Nou, al cementiri de Les Corts.

Era un jove fort i ros, davanter amb gran qualitats de passador, amb una gran habilitat en el regat, combinant ritme i velocitat, amb gran potència de xut i especialista en el llançament de faltes directes. Va fer ús de la seva Intel·ligència, tant dins com fora del camp.

Des de nen jugava en equips amb companys més grans que ell. Al 1946 es trasllada a Txecoslovàquia a jugar en un equip important i es casarà amb la germana del seleccionador txecoslovac, Ferdinand Daucik. Va tornar al seu país d'on fugirà al 1949 quan Hongria esdevingui un estat comunista i passarà per altres països fins arribar a Espanya, on serà seguit tant pel Real Madrid com pel FC Barcelona, rebent ofertes de tots dos equips. Al final, per intervenció de Samitier va signar pel Barça. Com a fet curiós comentar que aquesta fugida de

la zona comunista en una època de Guerra Freda va ser utilitzada com a propaganda pel règim franquista de l'època, fent-se una pel·lícula sobre la història "Los ases buscant la paz", al 1955, on apareixen els mateixos Kubala i Samitier.

El camp de Les Corts es va quedar petit per veure'l jugar, i es construirà un camp més gran, el Camp Nou, inaugurat el dia de la Mercè, 24 de setembre, de 1957. Kubala es va retirar de jugador, que no pas d'entrenador, amb 35 anys.

Per acabar, algunes curiositats més. La primera, que al recinte del Camp Nou podem trobar una estàtua erigida en el seu honor; la segona, i més simpàtica, és que Kubala era com una bogeria, fins al punt que un ball anomenat "la raspa" en parlava: "La raspa la inventó Kubala con el balón, Kubala pasa a César, César pasa a Manchón, Manchón pasa a Kubala, Kubala chuta y goooooo!".

LA PENYA

La penya barcelonista **Districte XXVII de la Sagrera** la trobaràs a l'Espai 30, al carrer Hondures, 30, del nostre barri de La Sagrera, Barcelona. Ja teniu el carnet de soci? Fer la inscripció és gratuït i quota anual és només de 10 euros. Ep...! Coneixeràs gent aficionada al futbol i faràs nous amics. A més a més, també et podràs fer amic de l'Espai30 per només 10 euros a l'any i ajudaràs a mantenir un dels espais culturals del nostre barri.

Idea original de Jordi Aragonès,
redactat per Tota la Sagrera

Fes publicitat, fes barri

LA HISTÒRIA DEL JORDI (RESIDÈNCIA LA SAGRERA)

Em dic Jordi, tinc 96 anys i visc l'època actual, encara que per a la meua edat em pertocaria una altra cosa, perquè visc com si en tingués 60, vull dir que el cap encara em rutlla.

Jo vaig entrar aquí a la residència, situada al barri de La Sagrera, farà vuit anys, el proper mes de juny. Estic bé, però faltava quelcom... és a dir, tu arribes aquí i et trobes com si estiguessis en un desert, perquè tots tenim alguna cosa. I això, a mi, em va espantar.

Però jo tinc un caràcter llençat, mai m'ha fet por afrontar la vida pel camí que sigui, tant pel treball com per la convivència amb la gent, ho he sabut portar. I jo, en entrar aquí, em vaig trobar apagat. Vaig dir-me: "Jordi, tu no ets el Jordi de sempre". Però tinc un caràcter obert i un dia vaig tenir la gran sort (perquè és una gran sort el que m'ha passat) de trobar una dona amb qui ens estimem moltíssim. No som casats ni ens casarem, però ens estimem, i això fa que la vida a la residència sigui millor.

Jo sempre he procurat ajudar a tothom i vaig veure la Teresa que anava amb la cadira de rodes i no podia moure's bé. I li vaig dir: "Teresa, què vol que l'ajudi, què li sap greu que l'ajudi?". I va dir: "No, al contrari!". I des de llavors, jo, a la residència, m'hi trobo molt bé, perquè a més l'ambient està bé i el personal és molt bo.

Cada dia que passava jo portava la Teresa amunt i avall i vam fer un ambient molt maco, i va arribar l'amor que ens tenim. No podem dir que és l'amor de quan ets jove, però de quan ets vell... sí. Pel seu sant li vaig regalar un rellotge i li vaig robar un petó; li vaig robar sense voler, perquè el cor t'hi porta.

La Teresa i jo ens entenem molt bé; té un bon caràcter i ens trobem a faltar mútuament. Tenim habitacions comunicades pel lavabo. No podem dormir junts, ni ho hem intentat, però ens estimem, passem tot el dia junts. Les nostres facultats ja no

són les que eren, però els sentiments hi són, i ella sempre em canta la cançó de "Tengo el corazón contento". Ens estimem.

La meua dona m'estimava, però aquesta, sense ser casats, també m'estima. No hem parlat de casar-nos, però d'estar junts sí; tenim necessitat d'estar junts. La meua filla estima la Teresa i les seves filles a mi, perquè saben que som feliços així. No m'esperava pas trobar un amor als 90 anys. Ella va destacar de totes les altres per mi, i a mi em va venir així.

T'estimo Teresa.
Gràcies!

Jordi, resident de La Sagrera

La Sagrera

Residència / Centre de dia / Persones grans
Carrer Berenguer de Palou, 102 - 08027
Barcelona

Fes publicitat, fes barri

La nostra entitat segueix amb la tasca d'estar al costat dels més necessitats. En aquest temps de pandèmia **LSEM pels infants** ha hagut de repensar la feina que feia amb les famílies vulnerables amb nadons, per tal de poder augmentar les ajudes.

A principis del 2020 es van accelerar els lliuraments de lots amb bolquers, llet i productes d'higiene, de cada tres mesos, es va passar a fer-los cada dos. Amb el confinament l'activitat va quedar paraitzada, però al mes de maig es van reprendre les ajudes, i, a partir del mes de novembre, els lots s'entreguen cada mes per poder respondre millor a les necessitats reals de les famílies. S'ha augmentat en una dotzena el nombre de famílies que rep la nostra ajuda, són famílies que provenen de la **Xarxa de Suport Mutu de La Sagrera**.

Hem incrementat els productes de primera necessitat que entreguem, per tal d'aproximar-nos, al màxim, a les veritables mancances de les famílies.

ESPai 6:12

Sembla mentida, però ja fa més de sis anys que va començar l'aventura de la Coral Infantil Espai 6-12. Durant aquests anys, hem intentat tirar endavant la tasca que ens havíem proposat: fer gaudir els infants amb la música i que el resultat, en forma de concerts, procurés benestar a d'altres persones.

Vam començar el 2020 preparant, amb molta il·lusió, la Cantata de la Cuina. Ens va visitar la Susanna Bareche, per parlar-nos de la xocolata. Uns altres dies, vam pintar uns davantals amb la inestimable col·laboració de la Roser Caritx. I llavors va arribar la Covid-19 i el confinament, i tot va quedar sobtadament estroncat.

Després d'un temps d'aturada, van venir els assajos, uns "en línia", d'altres presencials amb mascareta i distància, molts cops havent de partir el grup, amb canvis de local d'assaig... En fi, contratemps de tota mena, que hem anat trampejant, amb la bona voluntat de tots (infants i adults), especialment de la nostra directora la Luz Marina Díaz que ha hagut de re inventar-se constantment per donar continuïtat a l'activitat de la Coral. El nostre agraïment a l'Espai 30 i a la Nau Bostik per l'acollida que ens han dispensat, i a la Fundació IPSS que segueix confiant en el nostre projecte.

Malgrat tot, per Nadal vam fer un concert a l'Espai 30, per a familiars i amb aforament limitat, però que va resultar molt i molt emotiu. Van cantar nades i algunes peces de la Cantata de la Cuina i vam estrenar els davantals pintats!

Agraïm als veïns de La Sagrera l'aportació dels diversos estris de nadó, cotxets, llitets... que ja no utilitzen, demanem que segueixin fent-ho, perquè a través de LSEM poden tenir una segona vida molt profitosa.

En els últims mesos del 2020 hem rebut ajuda econòmica de la **Fundació Jesús Serra**, de la **Fundació La Caixa** i de l'**Ajuntament de Barcelona** a través del **Casal Comunitari de la Torre de la Sagrera**, on hem participat en la seva **Taula de Governança** per administrar els recursos de què es disposaven. També de veïns i veïnes que dipositen en els carros de recollida d'aliments de la Xarxa, productes per a nadons.

Les famílies ens mostren agraïment, i nosaltres el fem extensible a les persones i entitats que fan possible aquesta ajuda.

Comissió de LSEM pels infants

El 2021 l'hem començat treballant en línia, preparant la Cantata, sense saber ben bé com i quan es podrà fer. Recuperem la primera cantata que va fer la Coral, Sentiments i Emocions, que trobem adequada a la situació actual. Ens hi ajudarà la Janet Recasens.

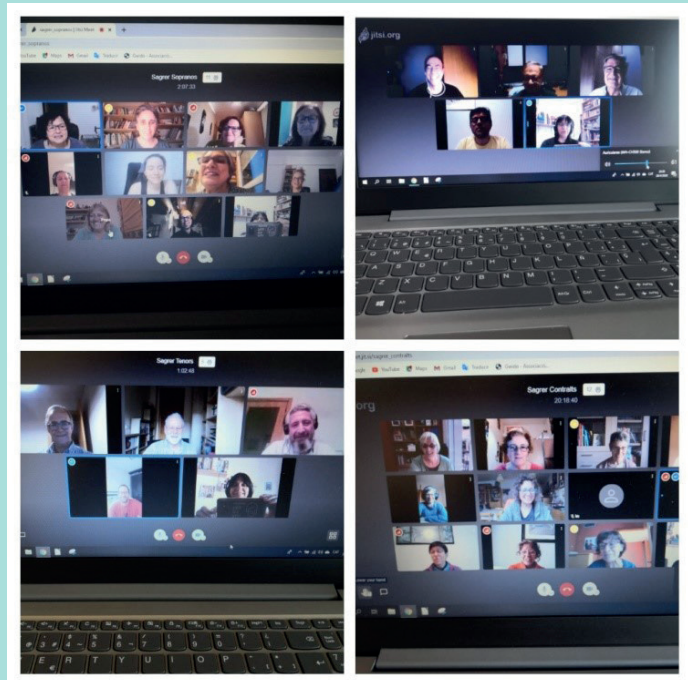
Tot esperant temps millors, seguim treballant amb il·lusió i animem als nens i nenes de 6 a 12 anys a qui els agradi cantar, que s'apunten a la Coral. S'ho passaran be!

Hem de tenir confiança que un dia o altre tot tornarà a l'esperada normalitat i per això seguim endavant.

Comissió de la coral ESPAI 6:12

LA CORAL EL SAGRER, EN ACTIU!

Com li devia passar a tothom, el confinament domiciliari decretat al mes de març va caure com una bomba sobre la coral. I ara què? Estàvem assajant la cantata que cada curs preparam amb l'ajut d'algunes mestres i que dediquem als alumnes de l'escola. Aviat vam ser conscients que un concert amb tot l'alumnat de primària, com havíem fet sempre, no podia ser, calia empescar-se alguna altra cosa. I per això tenim una directora, oi? que en el nostre cas és la Luz Marina Díaz. D'entrada, ens va organitzar uns assajos "en línia" per cordes perquè, va dir, no podíem deixar de cantar. Us puc assegurar que passar de cantar plegats, amb tot el so que t'envolta i les harmonies que es creen en un grup coral, a haver de cantar sol com un mussol a casa, davant de la pantalla, no fa gaire gràcia. Però ho vam fer. A més, perquè els alumnes de l'escola no es quedessin sense res, vam gravar en vídeo les nostres Caramelles, que és una cançó que s'aprenen de petits i els agrada molt i la cantem cada any. Quina feinada, amb més d'una quinzena de músics que són alumnes i exalumnes!

I va arribar l'estiu i ens van deixar sortir una mica... i vam pensar que això de la covid s'acabaria aviat... però no. Al setembre vam decidir que no seguiríem assajant com sempre a l'aula de música, que calia preservar El Sagrer. Buscant un lloc ampli i ventilat, a l'octubre vam anar a parar a L'Espai 30, amb totes les proteccions: distància, mans, mascaretes, estona de ventilació, un màxim de 20 cantaires per grup. Complicat, però molt millor un assaig presencial que en línia. Al desembre encara vam canviar a la Nau Bostik per tal de seguir cantant plegats. Hem de dir que estem molt agraïts als espais que ens han acollit i a les persones que ho han fet possible. I un cop més, com que ja teníem el Nadal a sobre, vam gravar un vídeo amb una cançó per felicitar les festes, aquest cop amb unes fotografies precioses de la Sagrera, obra del Xavier Basiana.

I en aquests moments? Doncs hem tornat als assajos virtuals, que més val això que res. Ens podem veure les cares i podem seguir en actiu; això sí, amb més ganes que mai de fer un bon concert amb públic!

Eulàlia Ribot

"LES HISTÒRIES DE DESCONFINAMENT"

HISTÒRIES de DESCONFINAMENT 82

(L'hoquei en la nova normalitat)

PHOTOSAGRERA

L'entitat fotogràfica de la Sagrera.

Punt de trobada dels aficionats a la fotografia a la Sagrera.

El passat mes de desembre, Photosagrera va celebrar el concurs "Postal de Nadal i Any Nou". Es van presentar un bon nombre de participants que van saber mostrar un alt nivell de creativitat. La fotografia guanyadora d'aquesta edició va ser realitzada per Joan Picanyol.

Durant el mes de gener, Juan Ramón Elias i José Luis Roig han exposat la col·lecció "Homes amb xarxes". Un interessant i complet conjunt de fotografies realitzades al moll de pescadors de Barcelona i que ens apropa a la dura feina dels homes de la mar.

Photosagrera continua realitzant via zoom les tertúlies per mantenir viva l'afició fotogràfica de totes les persones interessades. Una interessant mostra ha estat l'exposició virtual de Joan Picanyol, titulada "L'alfa i l'omega".

Aquest és un treball fruit del confinament. Des de l'agnosticisme i el respecte per la religió, és un treball basat en les il·lustracions clàssiques de La Bíblia, i pensat globalment per ser presentat com un retaule clàssic. Comença amb "la Creació" i finalitza amb el "Judici Final". Vint-i-sis muntatges fotogràfics amb diferents passatges de l'Antic i Nou Testament, i de l'Apocalipsi.

ASSOCIACIÓ PHOTOSAGRERA

Visita la nostra web: www.photosagrera.cat

Coneix els nostres

CURSOS HOMOLOGATS

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

IMATGE PER AL DIAGNÒSTIC I MEDICINA NUCLEAR

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

RADIOTERÀPIA I DOSIMETRIA

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

ADMINISTRACIÓ i FINANCES

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: MATÍ/TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR

HIGIENE BUCODENTAL

MODALITAT: PRESENCIAL HORARI: TARDA

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ

CURES AUXILIARS D'INFERMERIA

MODALITAT: PRESENCIAL/DISTÀNCIA HORARI: MATÍ / TARDA

Pregunta'ns pels nostres cursos de
FORMACIÓ CONTINUADA

El dilluns 15 de febrer del 2021 s'han complert sis anys des que un grup de persones del barri de la Sagrera va recuperar, mitjançant un acord amb la propietat, les naus de l'última fàbrica que quedava al barri de la Sagrera, un espai que s'ha convertit en un autèntic vertebrador i articulador del teixit cultural i social del barri de la Sagrera.

El que havia estat un espai insalubre ple d'escombraries i desfets industrials, on la falta d'il·luminació feia de l'antiga fàbrica un lloc lúgubre i insegur en caure la nit, l'hem transformat en un espai de cultura comunitària amb una activitat que es projecta a tot el barri de la Sagrera i a la ciutat de Barcelona. Avui dia, sota el paraigua de la **Nau Bostik** resideixen les cooperatives **Azimut i Territoris Llibres**, el projecte d'art urbà **BMurals**, l'escola de cant **Madisound**, el projecte de joves **Prolema**, el col·lectiu de fotografia analògica **La Perversa**, el col·lectiu de fotografia **112 Gallery**, a més d'un **coworking** on treballen fins a una quinzena de persones relacionades amb el món de l'art i la cultura. També dinamitzem un espai de música, **la sala km14**, una cuina comunitària i, fins i tot, un hort urbà en un dels terrats, **l'Horstik**. A més a més, diferents associacions veïnals, col·lectius de base, companyies artístiques de diferents disciplines, el Sindicat de llogateres de la Sagrera, l'espai fotogràfic del barri Photosagrera, l'assemblea feminista "Las Ratas", el col·lectiu de joves "La Kampana", o "La Sagrera Alternativa" i un bon grapat de persones voluntàries que venen diàriament, es referencien a la Nau Bostik com a espai de trobada, formació i activitat política de base.

Des del març de l'any 2020 vivim temps estranys, complicats, on la pandèmia del coronavirus ho ha capgirat tot. Es torna a posar a sobre de la taula la manca d'espais que generin comunitat, autoorganització i treballin per a la transformació social. La crisi climàtica que patim globalment ja no és una qüestió aliena a la ciutat. Tanmateix, els plans urbanístics vàlids fa vint anys ara poden ser qüestionats, fins i tot contraproductius. La Sagrera ha estat un barri molt castigat per les eternes obres de l'estació de l'AVE, i la manca d'inversió en equipaments és una realitat. Però les obres segueixen i el perill d'aguditzar la bombolla immobiliària que ha fet estralls en diferents barris de Barcelona, té a la Sagrera un dels espais on els grans fons financers voldran intervenir. La ciutat, per bé o per mal, segueix en pugna.

Durant aquests cinc anys s'ha aconseguit bastir una proposta sense gairebé cap recurs públic, autosostenible econòmicament. No obstant, les naus pateixen unes mancances estruc-

turals importants que cal entomar de manera immediata. L'espai, per tant, viu un moment decisiu on l'aposta per part del teixit social del barri, de la ciutat i de l'Ajuntament quan a model i/o projecte, serà fonamental.

És per això que en el sisè aniversari, i durant els mesos vinents, les entitats i col·lectius que formen part de la Nau Bostik estem treballant una proposta que aglutini el consens del màxim d'entitats del barri, escoles i centres culturals per tal de presentar una proposta amb tres en punts fonamentals de mínims.

1.- **Conservació del patrimoni industrial** de l'antiga fàbrica incorporant cobertes verdes i plaques solars. Amb aquesta rehabilitació es conservaran els metres per a usos socials amb sostres verds, convertint la Nau Bostik en un equipament energèticament autosostenible.

2.- **Procés participatiu** per definir entre totes les entitats i veïnes del barri els seus usos. Aquest procés participatiu, vinculant, ha de ser monitorat per alguna entitat externa.

3.- **Aprofundir en la mirada veïnal** que manté l'espai, per tal que el projecte tingui una gestió comunitària, oberta, participativa i amb un pressupost que ho faci possible.

Barcelona i els seus barris tenen el repte de recuperar espais que fomentin la comunitat i la qualitat de vida. Considerem que la Nau Bostik ha de ser definitivament un espai recuperat a l'especulació i reconquerit per a la comunitat que, al mateix temps, preserva patrimoni industrial, exercint el dret a la ciutat.

Xavier Basiana i Vers | GESTIÓ CULTURAL

Fes publicitat,
fes barri

VITAMINA D, UN DELS MICRONUTRIENTS MÉS IMPORTANTS EN IMMUNITAT

Les vitamines són substàncies que es troben en petites quantitats als aliments i resulten indispensables per al correcte funcionament de l'organisme.

Hi ha dos tipus de vitamines:

les **liposolubles**, les quals es dissolen en lípids i greixos; són les vitamines A, E, D i K.

les **hidrosolubles**, que es dissolen en l'aigua; són les vitamines C i B.

QUINES VITAMINES MOSTREN MÉS EVIDÈNCIA CIENTÍFICA?

L'evidència indica que la suplementació amb múltiples micronutrients té un paper de suport del sistema immunitari, amb l'objectiu de poder reduir el risc d'infecció modulant la resposta de les nostres defenses. Els micronutrients amb evidència més forta com a suport immunitari són les vitamines C, D i el zinc.

Avui parlarem de la vitamina D, ja que és la que més estudis té actualment.

AMB AQUEST CONTEXT ACTUAL DE PANDÈMIA, PER QUÈ ES PARLA TANT DE LA VITAMINA D?

L'estudi de la Cambridge University & Nutrition Society sobre COVID-19 & Deficiència Vitamina D, afirma que "la suplementació amb vitamina D té un efecte preventiu contra les infeccions agudes del tracte respiratori (14/5/2020)". Podem trobar nombrosos estudis en aquesta línia.

VITAMINA D I COVID

S'han trobat relacions significatives entre els nivells de vitamina D i el nombre de casos de COVID-19, especialment la mortalitat causada per aquesta infecció. El grup de població més vulnerable a la COVID-19 és la població més envellida, que és també la que presenta nivells més deficitaris de vitamina D.

PER QUÈ LA VITAMINA D?

Quan el nostre cos lluita contra la infecció es produeix una inflamació. En el cas de COVID-19 aquesta inflamació generada per la nostra resposta de defensa davant del virus pot tenir un efecte molt greu sobre el pronòstic de la malaltia. La vitamina D ha demostrat tenir efecte modulador sobre aquesta resposta inflamatòria.

A més, la vitamina D disposa de receptors específics en limfòcits i macròfags, cèl·lules encarregades de la defensa del nostre organisme.

Segons la SEMG (Societat Espanyola de Metges Generals i de Família), uns nivells baixos de vitamina D influïrien en aquest sistema immune, fent-lo més dèbil i, per tant, fent més difícil la nostra defensa davant agents externs, com aquest nou coronavirus.

I COM PUC OBTENIR VITAMINA D?

1. Assegura't que t'exposes un mínim de temps a l'aire lliure cada dia. És suficient amb arromangar-se les mànigues dels braços uns 15 minuts al sol. És molt important recordar que cal prendre el sol per activar aquesta vitamina D.

2. Inclou aliments rics en vitamina D a la teva dieta, en especial productes làctics, com la llet, el iogurt o el formatge. Peixos com el salmó, la sardina o la tonyina també són rics en vitamina D, així com els ous, els bolets (com el xampinyó), les ametlles i les avellanes.

Si no t'és possible complir els dos punts anteriors, et pots fer una analítica o un test a la farmàcia i veure si els teus nivells de vitamina D són baixos. Pregunta al teu farmacèutic sobre quins són els nivells òptims de vitamina D i si et cal algun suplement.

CONCLUSIÓ: LA VITAMINA D...

1. modula el curs de la malaltia.
2. facilita la funció del sistema immunològic.
3. a més de tenir acció sobre la salut òssia, té acció antiinflamatòria i antimicrobiana, i actua en altres òrgans del cos.
4. és un dels principals nutrients que té un possible efecte protector contra la malaltia Covid-19 (segons estudis fets a la Universitat de Bangladesh).

La suplementació amb vitamina D, assolint uns nivells òptims, pot reduir la incidència, severitat i risc de mort en l'actual pandèmia per Covid -19, com a mesura complementària a la vacuna o mentre no arriben altres medicacions específiques

Però atenció!!

Abans de prendre qualsevol suplementació de vitamina D coneix quins en són els teus nivells a través d'una analítica que et realitzi un professional sanitari perquè un excés també és perjudicial.

Susanna Serra Simon

Farmacèutica a disposició dels veïns

FOTODENÚNCIA

No és la primera vegada que denunciem l'ús indiscriminat de les voreres del nostre barri, de la nostra ciutat. En aquests dos exemples que aportem avui volem cridar l'atenció de les dificultats que tenim molts vianants a l'hora de transitar per les voreres de la Meridiana. Tenim voreres amples, la qual cosa ens agrada en un barri tan densament habitat, malgrat que tenen molt més espai els vehicles; però si ens posen obstacles com els que veiem en les fotografies, que són d'ús privat en terreny públic, l'espai es redueix. A més, recordem que aquest espai reduït el compartim amb bicicletes i patinets, elèctrics o no, per la qual cosa en ocasions ens veiem gairebé expulsats de la part del carrer que per dret a llei ens correspon. Volem una regulació d'aquests espais que afavoreixi la majoria, que en aquest cas som els vianants.

el feisbuc de

La Sagrera

Marisa Grera

Una veïna de primera

EXPED. 04-05-2008 VAL. 04-05-2011

Ministerio del Interior

Potser va sent hora d'ampliar el #CapLaSagrera, al final no cabrem i ens hauran d'atendre al carrer

Àngels Torné, Ana Pousa i 1 més

Bel Milan Aguilar
Ana Pousa
Àngels Torné

Comenta Comparteix

Isaac bimetai@gmail.com

ASSOCIACIÓ DE VEÏNES I VEÏNS DE LA SAGRERA • FES-TE'N SOCI!!

QUOTA SOCI   FINS A 30 ANYS 15€   DE 30 A 65 ANYS 20€   + DE 65 ANYS 10€

TRUCA'NS DILLUNS, DIMECRES I DIVENDRES DE 18h a 20h al 93 4081334

o ENVIA'NS AQUEST FULLET A Berenguer de Palou, 64-66 • E-MAIL: avv.lasagrera@gmail.com

DADES:

Nom i Cognoms: .....

DNI ..... Data de naixement .....

Adreça: .....

Codi postal ..... Població .....

E-mail: .....

Telèfon: ..... Mòbil ..... Signatura: .....

Data d'alta .....

Domiciliació bancària: .....

Avis Legal. D'acord amb l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), us informem que les vostres dades s'inclouen en el fitxer: "Socis", el responsable del qual és **Associació de Veïns i Veïnes de la Sagrera**. Les vostres dades seran tractades amb la única finalitat d'informar-vos dels actes i activitats de l'Associació. En qualsevol cas, podeu exercir els vostres drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició mitjançant una comunicació escrita, a la qual heu d'adjuntar una fotocòpia del DNI, adreçada a **carrer Berenguer de Palou, 64-66 • 08027**

50 ANYS A LA SAGRERA

El 10 de març de 2020 va fer 50 anys que vaig venir a viure a La Sagrera. Tenia disset anys acabats de fer. Si miro enrere veig molts records i, evidentment, aquest barri ha donat sentit a la meua vida. Vaig arribar estudiant el COU i treballant a un estudi d'arquitectura com a delineant. Segurament això va determinar que estudiés posteriorment la carrera d'Arquitectura.

Quan vaig acabar la carrera baix implicar-me amb l'Associació de Veïns; era l'any 1982 i recordo que el primer que vaig fer va ser crear el **Tot Sagrera**, perquè tingues una periodicitat gairebé mensual. Era l'inici del que ara és el **TOTA LA SAGRERA**.

En aquella època recordo que el que més desitjàvem era tenir **La Barraca** com **Ateneu Popular** i també la construcció del **Parc de la Pegaso**. També l'**Escola El Sagrer** és d'aquella època.

Després, fent un repàs ràpid recordo coses en la quals com arquitecte vaig col·laborar, com remodelar la **plaça Masadas**, la seva porxada, i posteriorment reformar l'antiga FrigoBonny del carrer Monlau convertint-la en habitatges, així com també reformar l'edifici de Can Gerardo. Quina meravella de plaça que vàrem guanyar, llàstima de la font del bell mig de la plaça.

Vaig dissenyar també com a arquitecte el primer **poliesportiu del carrer Hondures** que va ser inaugurat el 1993 per l'alcalde Pasqual Maragall, l'**Escola Bressol de la Pegaso**, la urbanització de **Can Portabella** i, finalment, des del meu estudi vàrem llençar les primeres idees perquè l'**Estació del TGV** vingués a La Sagrera.

Recordo l'any 1993 quan vam portar a Sir Norman Foster, al qual vam involucrar en la nostra proposta, amb el meu cotxe cap al Centre Cívic de La Barraca per explicar la proposta de transformació del nostre entorn, aquell projecte que tant va il·lusionar el barri i que amb el pas del temps ha sigut una decepció. El 1998 vaig crear la **Plataforma Volem l'estació el 2004...** mare meua! ja som al 2021 i seguim sense estació; això sí, els trens passen sense parar.

Decebut per la desil·lusió del projecte, en aquests últims anys m'he esforçat perquè el meu barri tingui els equipaments culturals que ens havia de fer l'Administració i que no arribaven. Primer la **Nau Ivanow** al 1998, després l'**Espai 30** al 2013, i aquests últims sis anys amb la **Nau Bostik**.

Sempre he anat acompanyat de les meves càmeres fotogràfiques i he pogut anar fotografiant la transformació del barri. He editat diversos llibres sobre la història del barri i m'agradaria acabar editant un llibre que recollís la transformació d'aquests 50 anys del meu barri d'adopció, que és La Sagrera.

Només em queda donar les gràcies a totes les persones que han cregut en mi i m'han acompanyat en tots aquests projectes, sense ells avui no existirien. I ara a seguir somiant un barri millor: encara queda la recuperació de la Torre del Fang, la Meridiana, un nou CAP i, com no, el gran parc que ha d'arribar amb l'estació.

Xavier Basiana Vers

**EDUCACIÓ SECUNDÀRIA
+ NOUS BATXILLERATS
PROFESSIONALITZADORS**

MONLAU
ESO
BATXILLERAT

MONLAU
FORMACIÓ
PROFESSIONAL

FORMACIÓ IMPARTIDA EN MODALITATS
ONLINE O PRESENCIAL

GRAUS MITJÀ I SUPERIOR
CICLES FORMATIUS
EMPRESA I MARKETING
HOTELERIA I TURISME
AUTOMOCIÓ
INFORMÀTICA

NOVA OFERTA FORMATIVA
FORMACIÓ TÈCNICA ESPECIALITZADA
PER A PROFESSIONALS I EMPRESES

MONLAU
CORPORATE

MONLAUGROUP

MONLAU SAGRERA
Carrer de Monlau 6
08027 Barcelona
933 408 204

MONLAU LA MAQUINISTA
Carrer de Caracas 35
08030 Barcelona
932 744 700

info@monlau.com
www.monlau.com

